

Свети Сава

Био једном један деца по имену Растић. Он је
јако волео штоцу, у чечу је уживao.

Свакога јутра када се пробуди на прозору га је чекала једна бела сова. Једног јутра када се Растић пробудио и отворио прозор сова је пропричала. Рекла му је да ће да му испуни три жеље. Растић је гледао у њу зачутјено. Рекао јој је његове његове највеће три жеље. Прва жеља му је била да сва сиромашна деца добију играчке и основне ствари, друга жеља му је била да се сви болесни људи излече. А трећа жеља му је била да постане монах. Када је Растић те три жеље рекао сови се само окренула и оплетела. Растић је помислио да је ово само сан. Када је отишао у школу видео је да ск нека деца лепше обућена и да имају нове књиге. У том тренутку је помислио на сову и да ли му је стварно испунила прву жељу. Када се вратио кући све време је мислио на сову. На путу ка кући је прошао поред болнице и угледао гомилу људи који излазе из не срећни и насмејани. Растић је зачутјено прошао болницу и помислио је на његову другу жељу коју је рекао сови. Јутру када се пробудио на месту где га је дочекивала сова, дочекао га је један папир на коме је писало „Сачекај десет година да би ти се трећа жеља остварила“. За те десет године Растић је покушавао да својим радом, трудом и уметењем привуче пажњу неком монаху. Једног дана на Растићев рођендан дошао је монах из Свете Горе. Он је ровео Растића са собом у манастир. Када су стигли одах су одвезли Растића да га замонаше и добио је име Свети Сава.

Сутрадан ујутру када се пробудио сав га је сачекала и он јој се много захвалио. Од тога је га узврат направио кутију од злата и она је могла на миру да спава на његовом прозору.